

“SOMS PAST REGULIER ONDERWIJS EVEN NIET, MAAR KAN HET GEEN KWAAD OM TE ONDERZOEKEN OF HET LATER WEL WEER PAST OF PASSEND GEMAAKT KAN WORDEN.”

In tijden van onzekerheid vanwege de gevolgen van een wereldwijde pandemie voelt het niet lekker om onnodige risico's te nemen. Zeker niet als je naast de coronacrisis ook nog eens te maken hebt met de gevolgen van de sluipende crisis in het onderwijs die compleet wordt gemaakt door het lerarentekort. Op mijn schooltje op Zuid hebben we met al deze facetten te maken en je zit dan niet echt te wachten op een extra uitdaging.

Twee jaar geleden werd er door de ouders van 'de extra uitdaging' gebeld. Cluster 4, speciaal onderwijs, of we een plaatsing wilde overwegen.

Met een middenbouwklas met 22 leerlingen was de groepsgrootte niet direct een probleem en toch waren we terughoudend. Waarom wilden de ouders hun kind zo graag overplaatsen van het speciaal onderwijs naar het regulier? Was het wel handig? Welke risico's zouden er zijn? En wat als het mis zou gaan? Er waren dus vooral heel veel vragen.

We voerden enkele goede openhartige gesprekken met de ouders, betrokken de schoolcontactpersoon van het samenwerkingsverband, we deden een observatie om te kijken of het kind bij ons zou passen en er was contact met de orthopedagoog van de Cluster 4 school. Vanuit de SO-school werd aangegeven dat zij dit kind nog niet de overstap zagen maken naar het regulier onderwijs. Uitgaande van de expertise van de SO-school besloten we hier in mee te gaan en we informeerden de teleurgestelde ouders. De deur bleef echter op een kier!

Een jaar geleden was er weer contact. Ook dit keer besloten we uiteindelijk op advies vanuit de SO-school om het niet te doen. De ouders waren wederom teleurgesteld omdat zij zagen dat hun kind klaar was voor de nieuwe stap. We hadden begrip voor de ouders maar gaven aan dat we het geluid vanuit de SO-school uiterst serieus namen. Zij begrepen dit.

Niet lang voor de zomervakantie van 2020 zochten de ouders weer contact. De SO-school had aangegeven dat het kind klaar was voor de stap naar het regulier. Ouders waren benieuwd hoe wij hier in stonden.

We spraken over 'een experiment'. Dit kun je opvatten als een gebrek aan respect voor het kind, omdat je gaat sollen en experimenteren met het kind, je kunt het ook zien als een goed doordacht plan waarbij je hoopt dat het goed zal gaan, maar je geen volledige zekerheid hebt. De ouders begrepen al dat wij voor die laatste uitleg gingen.

Er volgde een observatie op de SO-school, er werd informatie uitgewisseld en er werd gesproken over de symbioseregeling. Deze regeling is opgesteld voor scholen voor kinderen waarbij het geen kwaad kan om te onderzoeken of een terugplaatsing vanuit SO of SBO mogelijk is. Het is een fijne gedachte om te weten aan welke stappen je moet denken bij de mogelijke overplaatsing naar het regulier en het geeft een stukje veiligheid mocht de plaatsing toch niet lukken. De toelaatbaarheidsverklaring komt niet ineens te vervallen, het kind wordt geen thuiszitter, de SO-school neemt het kind weer aan en ook over de financiën kunnen afspraken gemaakt worden (want wie krijgt welke euro als het kind op 1 oktober te gast is op jouw school?)

Wij spraken af dat het kind na de zomervakantie bij ons op school kwam, dat het tot 1 december als niet-bekostigde leerling op onze school ingeschreven zou worden, dat er tussenevaluaties (met ouders) zouden zijn en dat we dan pas tot een besluit zouden komen om het kind al dan niet aan te nemen. Ondertussen was er contact tussen de orthopedagoog van de SO-school, de schoolcontactpersoon en de intern begeleider. Na 1 december bleek dat het kind op onze school kon blijven en is er een factuur voor de basisbekostiging voor een jaar voor 1 leerling verstuurd naar de SO-school.

En dan naast die harde, zakelijke kant, de kant van het kind:

Macey* is voor de zomervakantie een dagje mee komen lopen, vond het superspannend, maar ze maakte al snel vriendinnen in de klas. Na de vakantie kwam ze in groep 6 bij een leerkracht die ervaring heeft met kinderen die behoefte hebben aan structuur, veiligheid en rust.

Macey houdt van TikTok-dansjes, voetballen met haar klasgenoten, van schoolzwemmen en ze heeft veel lol tijdens de gymlessen! Verder volgt ze nu na schooltijd een Rots en Watertraining om steviger in haar schoenen te staan. Met de kanjertraining in de klas worden die vaardigheden ingeoeffend/versterkt.

Of het was gelukt in een klas met 30 leerlingen, als ouders onmogelijke eisen hadden gesteld, als de leerkracht niet bereid was geweest om geduldig met Macey om te gaan, dat valt niet te voorspellen, maar stiekem laat het zich raden.

We zijn blij met dit succesverhaal en zo hebben we er gelukkig meer in onze school gehad. De grote uitdaging is om vertrouwen te bieden aan ouders en vertrouwen te hebben in het oordeel van de school waar het kind vandaan komt. Je moet daarbij ook vertrouwen op je eigen beoordelingsvermogen. Als je ziet dat het al een klas is met veel uitdagingen of er een leerkracht voor de groep staat bij wie het water al aan de lippen staat, dan is niemand erbij gebaat om met dit experiment te starten. De zorgplicht geldt ook voor die leerkracht en al die kinderen die al in die klas zitten!

Maar als al die seinen dan op groen staan, mag je er ook op vertrouwen dat het een weloverwogen keus is geweest en dat het goed gaat komen. En mocht het dan toch mis gaan, dan mag je op vertrouwen rekenen (van ouders, bestuur, PPO Rotterdam en SO-school) dat je er als school alles aan gedaan hebt om dit experiment te laten slagen!

Victor van Toer
Schoolleider Het Open Venster

*Macey is een fingeerde naam